מאור ושמש — מצורע

ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא וגו' יש לדקדק תיבת והנה הוא מיותר לגמרי שהי' לו לומר ולכתוב וראה הכהן שנרפא וגו' ויש לפרש ע"פ פשוטו דאיתא במדרשים הקדמונים ובפרט באור החיים הקדוש שרפואת המצורע תלוי דווקא בהסגר ובישיבה מחוץ למחנה להודיע שאין החולה ורפואתו תלוי בטבע כי מטבע החולאת המצורע הוא עיפוש הדם כידוע וזה בא לאדם מעצבות וממרה שחורה ע"כ מהראוי הי' שתהי' רפואתו כדרך כל הרפואות בדרך הטבע לעסוק בסמים המשמחים אותו ולישב בסוד המשחקים וישיבת אדם בדד גורם לו עצבות יותר ויותר ע"ש בדבריהם ז"ל. ונ"ל ליתן סעד לדבריהם ז"ל כי בוודאי רפואת המצורע הוא עיקר תלוי' בתשובה שלימה ועזיבת החטא לגמרי ובוודאי מדרכי תשובה להיות לבו נשבר מאד מחמת מרירות החטא ובוודאי כשאדם מתבודד לבדו יוכל לפשפש במעשיו היטיב ולשבר לבו באמת בהכנעה גדולה וזהו טהרתו אבל קשה ע"ז כי ע"י שבירת לבו ועצבון על עוונו יגבר החולי יותר כי כן מדרך הטבע כנ"ל אבל זאת הוא באמת מי שמשבר לבו לגמרי בהכנעה גמורה לפני הבורא ית' בוודא יביא לו שמחה גמירה מזה העצבות כידוע מזוה"ק על פסוק עבדו את ה' בשמחה עיי"ש אבל זאת הבחינה אינו מבין אדם על עצמו ולא שום אדם אחר אם יש לאדם בעל תשובה שמחה מחמת שתמיד ממרמר בשברון לב על עוונו רק גדולי הצדיקים או כשאדם הולך זמן רב בתמידיות בזה הדרך שמשבר לבו לגמרי בהכנעה גמורה לעבודת הבורא ב"ה באמת אזי מרגיש ג"כ בבואו השמחה בלבו בעת תשובתו הרמתה בהכנעה גמורה ופי' הפסוק כך הוא ויצא הכהן וראה והנה ואין והנה אלא לשון שמחה כידוע במדרש על פסוק והנה אהרן אחיך וגו' וראך ושמח בלבו וזהו הפי' שראה הכהן והנה דהיינו זה המצורע נשבר בלבו בקרבו כ"כ עד שבא ג"כ לשמחה מחמת תשובה אז נרפא הנגע בוודאי שמחל לו הקב"ה כי בוודאי עשה תשובה נכונה כתיקונו כמובן.